

1576759

БІЛЯ КАРЕТИ
ПІД МЕРТВИМ ЛИСОМ

МАКСИМ
ДУПЕШКО

Магічним числом роману «Біля карети під мертвим лисом» є вісім. Можливо, тому що вісімка нагадує спіраль ДНК, або клепсидру, або й стрічку Мебіуса, що символізує якщо не безкінечність, то принаймні безперервність. Тож не дивно, що головними героями твору власне і є генетичні лінії, часові тріщини та безперервна боротьба за приватне «я» та національне «ми». Зітканий, наче павутина з часточок часопростору, із вигаданих та реальних історій, посипаних дрібкою літературної магії, роман є не текстом-стрічкою, якою прикрашали коси дівчата, а, радше, «ловцем снів», прадавнім амулетом. У центрі цього амулету-вісімки українська аристократія – забута, втоптана в багно, розтерта на порошок, проте вона, наче фенікс, щоразу постає із попелища в боротьбі за честь та гідність.

Зміст

Пролог	5
1. Марко	8
2. Уляна	13
3. Маркіян	34
4. Жюлі	38
5. Симон	59
6. Анна	67
7. Ксенія	77
8. Бета	81
9. Марія	96
10. Симон та Юстина	116
11. Ольга	120
12. Марко та Ксенія	135
13. Ярина	140
14. Лицар	163
Епілог	172